

יוסף זוסדי ורזל

נערך ויוצא לאור ע"י "זוסדי זוסדי זוסדי" (בהשקפת כולל "חוני המעלי")
העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

מאת אלה

שבת ג' תשרי ה-תשפ"ה
פרשה: **האזינו**
הפטרה: **שובה ישראל**
צום גדליה **ביום ראשון**
סיום הצום בשעה 18:32

הדלקת נרות - 18:00
צאת השבת - 18:51
ר"ת - 19:32

הדלקת נרות בשבת הבאה **17:51**

האזינו	יום כיפור
עמוד השחר: 5:27	5:33
זמן טלית: 5:34	5:40
זריחה: 6:38	6:42
חצות: 12:29	12:27
מנחה גדולה: 12:58	12:55
שקיעה: 18:20	18:12

"שובה... עדה"
אלוקיד"

התשובה האמיתית, עיקרה - חרטה על העבר, וקבלה לעתיד, את מקום החטא תופסת התשובה, ומה נורא לחשוב שאם התשובה צריכה להגיע עד תחת כסא הכבוד, משמע שגם החטא הגיע עד שם... אוי לאותה בושה ואוי לאותה כלימה...

העלון לרפואת מנשה בר דוד ובנויה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"ג חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"בינוניים - תלויים ועומדים"

הרמב"ם בהלכות תשובה כותב מי שנמצא צדיק, נחתם לאלתר לחיים, מי שנמצא רשע (חלילה) נחתם למיתה, והבינוני תולין אותו עד יום הכפורים, עשה תשובה, נחתם לחיים, ואם לאו נחתם (חלילה) למיתה.

מתעוררות מספר שאלות:
א. אם הבינוני לא היטה הכף לשום צד (לא עשה תשובה) עדיין הוא בינוני ומדוע אם כן נחתם למיתה, והרי הקדוש ברוך הוא ממה כלפי חסד?

ב. הרי החתימה של הבינוניים היא רק ביום הכפורים (אם עשו תשובה, או לא עשו) מדוע אם כן, פותחים את ספריהם בראש השנה?

ג. מדוע כותב הרמב"ם "עשה תשובה" והרי מדובר בבינוני שזכויותיו וחובותיו שווים די בכך שיעשה מצוה אחת ממצוות התורה, ויטה משפטו לזכות, מדוע מודגש אם כן "עשה תשובה"?

על השאלה הראשונה אמרו דבר מוסר נפלא, הן אין מתנה כמתנת התשובה, (נדמה בנפשנו פורץ המבטיח ששוב לא יפרוץ ומבקש להפוך לו החובה לזכות?)

והנה הקדוש ברוך הוא רחום וחנון נותן בידיו האפשרות הנפלאה, לשוב בתשובה, על זה שהבינוני לא נצל זאת ולא עשה תשובה, היא גופא הטא, ושוב אינו בינוני...

על השאלה השניה אמרו א: הפתיחה כדי לכתוב שפלוני הוא בינוני... ב: ועוד, שהיי האדם בשנה המסתיימת, נובעים מכתובתו והתימתו בראש השנה הקודם, ומיד בכניסת השנה החדשה "מסתיימת" זכותו (להבדיל תם החווה) כדי להכתב שוב לחיים צריך שיהיה זכאי, והרי הוא בינוני? הקדוש ברוך הוא כרום חסדו נתן בידו האפשרות (לפנים משורת הדין) עד יום הכפורים לשנות הגזירה...

על השאלה השלישית תרצו, ההדגשה היא דוקא על מצות התשובה, שהרי כל המעשים שעושה בשנה החדשה, אינם שייכים לשנה קודמת, ובמה יתקן את העבר, לכן אמרו "עשה תשובה" (מאהבה) שהופכת לו חובות (קודמים) לזכויות, נמצא שתקן את השנה שעברה, וזה אפשרי רק ע"י תשובה ולא מצוה אחת.

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

העלון לע"ג
רחל דהן בת חנה ע"ה שנלב"ע ג' תשרי
ת"צ.ב.ה.

משקיבל הירקן את משלוח הכרובים הטריים, מיד צדה עינו בכרוב הכבד והגדול, והוא קרא בקול: ראוי כרוב זה לעלות על שולחן מלכים, הלא הקונסול פיג'וטו ביקש ממני אתמול לשלוח אל ביתו כרוב משובח יחד עם שאר מיני ירקות ממיטב הסחורה שבחנותי. בוודאי הוא ישמח מאוד עם הכרוב הזה ממנו יוכל להתקין מאכלים משובחים. ואכן, בתוך שעה קלה יצא אחד מפועליו של הירקן אל עבר ביתו של הקונסול כשהוא נושא עמו משלוח מכובד של מיני ירקות, ובמרכזו הכרוב הגדול והחגיגי צופן הסוד. בביתו של הקונסול כבר החלו לעמול על הכנת ארוחת הצהריים, והירקות הגיעו בדיוק בשעה הנכונה. אחת המשרתות ביקשה להכין מהכרוב מעדן מיוחד של כרוב ממולא ובידיה האמונות החלה להפריד את עלי הכרוב, אלא שלפתע נשמעה זעקה מפיה: מטפחת אדומה נתגלתה לה במעמקי הכרוב... לשמע הזעקה הגיע הקונסול במהירות. הוא ניגש אל הכרוב והחל לטפל בו בעדינות: המטפחת האדומה הייתה מוכרת לו, ולאחר דקה או שתיים היא הייתה בידו, כשבתוכה מצויים כל מאתיים הלירות אותם הלווה לסוחר הערבי שאמר כי האלוקים שבשמים הוא יהיה הערב שהכסף יחזור למלווה. התרגשותו של הסיניור הביאה אותו לברך בקול גדול: ברוך המשיב אבידה לבעליה. הוא ידע היטב כי הערבי לא תכנן להחזיר את ההלוואה, והנה לא חלף יום ממתן ההלוואה והכסף שב אליו בשלמות. הקונסול לא אמר מילה לאדם, בוודאי שלא הודיע על כך לערבי, וטמן את הצרור במעמקי הכספת. עם הגיע זמן הפרעון של ההלוואה, בתום ששת החודשים מנתינתה, הגיע הסוחר הערבי למשרדו של הקונסול והחל להתנצל בפניו על כך שאין הוא יכול לשלם את ההלוואה, תוך כדי שהוא מספר כי האמת היא שהוא לא נהנה במאומה מן הכסף שקיבל. כבר באותו יום הוא אבד ממנו באופן מסתורי, והוא חושד שמא ידם של פועליו במעל הזה. קם הקונסול וניגש אל הכספת והוציא ממנה את המטפחת האדומה שבה היה צרור הכסף, ואמר לערבי: הכר נא מטפחת זו, הלא היא זו אשר קיבלת בתוכה את ההלוואה, והיא זו שנעלמה ממך באופן פלאי. ועתה, הודה על האמת ואמור: האם אכן היה בדעתך לשלם את החוב באותה שעה שנטלת ממני את ההלוואה? הערבי השפיל את עיניו ואמר בכנות: לא חשבתני להחזיר את ההלוואה. נענה הקונסול ואמר: בוא וראה כמה גדול כוחו של אבינו שבשמים שאותו הועדת כערב, והוא בוחן לבות וכליות ידע את רוע לבבך ואת זממך שלא להשיב את ההלוואה, ולכן הוא פעל שכבר ביום שלמחרת ההלוואה תשוב אלי במלואה.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אליקים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "for son" פתוח בימים: א - ה ...פלא... 052-5079555
צרכי החג למען משפחות נצרכות
כמידי שנה לקראת החגים אנו מחלקים מצרכי מזון למשפחות נזקקות. פונים אנו אליכם תושבי הצור והסביבה, להיות שותפים במצוה גדולה זאת ולהכניס את שמחת החג לבתים אלו. כל תרומה שתקבל בכרובה. יהי רצון שזכות המצוה תגן עליכם, ותזכו לכל מילי דמיטב אמן.
מי שרוצה לתרום נא לפנות לפלפון... 050-5919251

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

אפשר לרמוז שבא משה רבינו עליו השלום לעורר את בני ישראל להיות כל מעשיהם לשם שמים. אם למדו תורה תהיה לשם שמים ואם תפילה תהיה לשם שמים בכונה כראוי כי זהו העיקר כדי שהכל יהיה מקובל ומרוצה לשמים שהרי עיקר התפילה והתורה הם מפתחות שבהם פותח אדם השערים העליונים וכשלומד תורה או מתפלל משפיע בכל העולמות.

"יערוף כמטר לקוו"

נראה לפרש על דרך ששמעתי פירוש על הפסוק אדם ובהמה תושע ה' על פי המדרש שאלו לנבואה חוטא מה יעשה ויתכפר השיבה הנפש החוטאת תמות. שאלו לתורה חוטא מה יעשה ויתכפר השיבה יבא קורבן ויתכפר שאלו להקב"ה חוטא מה יעשה ויתכפר? השיב יעשה תשובה ויתכפר שנא' טוב יושר ה' על כן יורה חטאים בדרך". וא"כ מתוך דברי הנבואה אין תשועה לאדם החוטא ומתוך תשובת התורה אין תשועה לבהמה שעל כל פנים תלך למיתה לכפרת עון האדם אבל מתוך תשובת הקב"ה שאמר יעשה תשובה ויתכפר לו הנה בזה מצא תשועה לשניהם לאדם ולבהמה.

וכתב האור החיים על דרך אומרם ז"ל אם אין קמח אין תורה כמו שה' נותן מטר לזון ולפרנס כמו כן צריכים הם ללמוד תורה. יערוף כמטר לקחי כמטר שאין הקב"ה שואל מהאדם ללמוד תורה עד שמכין לו כדי פרנסתו ... אתה למד שאם לא יטיפו מפיהם טיפי תורה אין חפץ ה' לתת מטר, והוא מה שפירש במאמר התנא אם אין קמח אין תורה פירוש אם ראית שאין קמח דע שאין תורה עוד ירמוז כי כדרך שהמטר

מניעתו תגרום מיתה לאדם כמו כן מניעת התורה תערפנו.
"בנים לא אמן בם"
 על דרך הפשט לומר אין בהם איש אמונים ועל דרך המדרש בניו לא אמן בם, כלומר שאינן עונים אמן, והוא חסר וא"ו, ומכאן רמז לגודל כח העונה אמן שהוא גדול יותר מן המברך.

"ואנכי הסתר אסתיר פני"

כי יש שני הסתרות, וכשהשם יתברך נסתר בהסתרה אחת, גם כן קשה למצוא, אך אף על פי כן אפשר ליגע ולחזור, עד שימצא אותו יתברך, מאחר שיודע שהשם יתברך נסתר ממנו אבל כשהשם יתברך נסתר הסתרה בתוך הסתרה, אזי אי אפשר למצא אותו, מאחר שאנו יודע כלל מה' יתברך, וזה בחינת ואנכי הסתר אסתיר.

"כי שם הוי"ה אקרא"

פירש רבינו חיים ויטאל זיע"א, בספר הליקוטים:
 כך אמר משה רבינו, כאשר אני קורא בשם ה', הריני מזכיר כמובן את שם האדנות, שהרי איסור חמור הוא לומר את שם ההוי"ה ככתבו. אבל למעשה, בקריאת שם האדנות מתכוין אני לשילובו בשם ההוי"ה ברוך הוא. וזהו: "כי שם הוי"ה אקרא".
 ואז, כשאתם שומעים את הזכרת השם, "הבו גודל לאלקיני", תאמרו "ברוך הוא, וברוך שמו". "ברוך הוא" כנגד שם הוי"ה, ו"ברוך שמו" כנגד שם האדנות.

"כי ידין ה' עמו, ועל עבדיו יתנחם"

דוד המלך ע"ה אמר: "נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים, בשר חסידיו לחיתו ארץ". ופירש רבינו חיים ויטאל זיע"א, שאע"פ שהעונש בא על חטאים נוראים, והנענשים הרשיעו ופשעו, הרי לאחר קבלת העונש התכפרו החטאים, והם נחשבים כחסידים ועבדי ה'.

וכתב הגאון הקדוש רבי אברהם אזולאי זצ"ל, שזה הפירוש בפסוק: "כי ידין ה' עמו", אבל לאחר הדין והייסורים, הרי "על עבדיו יתנחם" וה' יאמר לצרתינו די, ויגאלנו מהרה.

התורה והמצוות

יציאה לדרך, קביעת סעודה ותענית בערב שבת
 ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

אכילת סעודת מצוה בערב שבת

והוא הדין בזה לענין כל סעודות מצוה שיבוארו להלן שמותר לעשותם בערב שבת, שלכתחלה יקדימו לעשותם קודם שיעברו תשע שעות מתחלת היום, וטוב שיקדימו לעשותם קודם הצות היום. ובדיעבד רשאים לעשותם אפילו אחר תשע שעות מתחלת היום.

ואפילו במקום שיש לחוש שמחמת אכילת סעודת ברית מילה או פדיון הבן לא יוכלו לאכול סעודת ליל שבת בתיאבון כל כך, לא יבטלו סעודת מצוה זו מחמת כן. ומכל מקום יזהרו שלא ירבו יותר מדי בסעודה ומשתה, באופן שמחמת כן יבואו לידי ביטול מצות סעודת ליל שבת לגמרי.

ולמנהג כמה מעדות האשכנזים, שעושים ברית מילה שלא בזמנה גם ביום ששי, וכגון שהיה התינוק חולה והוצרכו לדחות מילתו, הוא הדין שעושים גם את סעודת המילה ביום ששי. אולם למנהג הספרדים ועדות המזרח אין לעשות ברית מילה שנדחת ביום חמישי וביום ששי, וכן ראוי לנהוג גם למנהג האשכנזים, זולת במקום שנהגו שלא לדחות המילה לאחר השבת, וכמו שנתבאר לעיל (סימן רמח סעיף יח).

ופדיון הבן שהיה זמנו קודם ערב שבת, ונדחה מחמת סיבה כל שהיא, מותר לעשותו בערב שבת עם סעודת מצוה לאחריו.

פ. פורים שחל להיות בערב שבת, יש להקדים לעשות הסעודה בשעות הבוקר קודם הצות היום.

ואם לא הספיק לעשותה קודם הצות היום, ישתדל על כל פנים לעשות הסעודה קודם שיעברו תשע שעות מתחלת היום. ומכל מקום אם לא עשאה עד שעברו תשע שעות מתחלת היום, יעשה הסעודה אפילו אחר תשע שעות.

ז. מותר מעיקר הדין לעשות סעודת סיום מסכת בערב שבת, כל שלמד כראוי והגיע לסיום המסכת בערב שבת. ומכל מקום אין להקל בזה אלא כשלמד באופן רגיל והגיע לסיום המסכת בערב שבת, אבל אם הגיע לסיום המסכת זמן מסויים קודם ערב שבת, ומשאיר את דברי הסיום לערב שבת כדי לעשות הסעודה בערב שבת, אינו רשאי לעשות כן. וטוב להחמיר בכל ענין לדחות את סיום המסכת לאחר השבת.

תשובה

סיפרו לו לרבי איזיל הריף על תלמיד חכם מסויים, שהוא כותב תשובות בהלכה ומשתדל להתיר איסורים ולטהר שרץ בק"ץ טעמים.

אמר רבי איזיל:

הלא אמרו חז"ל בברכות: אם ראית תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום שודאי עשה תשובה. כלומר: בודאי ערך במשך הלילה תשובה בה טיהר את העבירה שנכשל בה ועשה אותה היתר...